

RADIO SCHILLER den 4. maj 2015: 70 år efter befrielsen

Med Tom Gillesberg

Leder fra LaRouche-bevægelsen 4. maj 2015: Det er »Win-Win« for at stoppe »Kill-Kill«

Mens verden har kurs mod nogle uger, der er afgørende for Det britiske Imperiums desperate forsøg på at fremprovokere et opgør gennem økonomisk fascisme og atomkrig, udstedte Hung Tran, direktøren for Instituttet for International Finans – IIF, også kendt som Ditchley-gruppen eller »bankierernes kartel« – en skarp advarsel om, at, hvis Grækenland skubbes ud af eurozonen ved at insistere på, at landets regering gennemtvinger umulige nedskæringsbetingelser, så »kunne der opstå tvivl om hele sammenhængen i den vestlige alliance«, og det kunne bringe hele det transatlantiske finanssystem til fald med kort varsel.

Dette er fuldstændigt sandt, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. Hele systemet kan falde, hvad øjeblik, det skal være, og Grækenland kunne blive aftrækkeren. Men, forklarede LaRouche, man behøver ikke få denne krise; den vil kun fremkomme, såfremt Europa fortsat forsøger at forpligte sig til et

svindelnummer, som består i de falske, finansielle værdier i forbindelse med den græske og tilsvarende gæld. Dette svindelnummer består af alt, hvad Wall Street foretager sig.

Alt dette kan forandres gennem en tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-politik. Glass/Steagall er toneangivende for alt det, der må gøres, og vi må presse på med det i USA og lægge alle vore kræfter bag et sådant fremstød, sagde LaRouche. Det er blevet gjort til det centrale spørgsmål i præsidentkampagnen af Martin O'Malley, hvis mission foreløbig er fin og kvalificerer ham til præsidentskabet. En sådan genindførelse af Glass/Steagall ville være meget smertefuld for Wall Street, men det er præcist, hvad landet og verden har brug for. O'Malley som potentiel præsidentkandidat med en kampagne for denne politik frembyder en global løsning.

Men vi kan ikke bare vente og se, om det sker, fortsatte LaRouche. Vi må gribe forebyggende ind, både mht. Glass/Steagall og den hermed tilknyttede politik for at løse den såkaldte »ferskvandskrise« gennem at rejse spørgsmålet om det galaktiske princip, som er blevet udarbejdet og fremlagt af LaRouches videnskabspolitiske team. Det er dette galaktiske, universelle, fysiske princip, der er årsag til vandcyklussen på Jorden, understregede LaRouche i dag, og ikke omvendt. Det, man skal tænke, er ikke på Jorden her og nu, men ud mod galaksen (mindst) og tænke frem 32 millioner år ud i fremtiden (mindst) for at danne sig et begreb om de universelle, skabende processer, der styrer de lokale, planetariske udviklinger i dag.

Som LaRouche erklærede det under drøftelser med sine medarbejdere her til eftermiddag:

»Der er ingen knaphed på vand. På planeten Jord er der ingen knaphed på vand! For knapheden på vand udgør en forbindelse mellem de overordnede kræfter, galaksen, og de lokale kræfter, som er planeten Jord. Planeten Jord er en mindre,

underordnet enhed i det galaktiske system ... Og det eneste, vi behøver at gøre, er at tænke over den teknologi, som vi må anvende for at udnytte de fordele, som det galaktiske system frembyder. Det betyder mange ting, og mange formodninger hos en masse mennesker, i USA og andre steder, må ændres.«

»Problemet er, at vi må få folk i USA i særdeleshed til at forlade den politik, som er den aktuelle politik under Obamaregeringen. Med andre ord, så må Obama fjernes fra [regeringsmagten i] USA. Det er den nødvendige handling ... Vi må ganske enkelt ændre USA's politik og USA's relation til andre nationer i det transatlantiske område. Vi må ændre vores politik i overensstemmelse med denne forudsætning. Og det kan lade sig gøre. Spørgsmålet er, vil det blive gjort? Og hvad der er vigtigere: Vil vi, som nation, få lov til, få tilladelse til at tage de skridt, der kan tages for at løse dette problem?«

Denne krise, og den foreliggende løsning, er grunden til, at briterne og Obama ønsker at dræbe, dræbe og dræbe, sagde LaRouche. Folk indser ikke, at Obama blot er en farlig idiot. De er forvirrede, fordi han udviser de kendetegn på magt, som er forbundet med det amerikanske præsidentskab. Men han er ikke en intellektuel person, uanset, hvor meget man strækker sin forestillingsevne; han er en tåbe, om end en farlig én af slagsen.

Briternes/Obamas 'kill-kill'-politik er deres svar på Kinas 'win-win'-strategi. Den udstilles gennem de fortsatte mord på migranter i Middelhavet, som er en direkte konsekvens af Obamas krig og statskup i Libyen i 2011, der igen var en direkte efterfølger for den britisk/amerikanske promovring af den tjetjenske opstand mod Rusland, der så levende blev fordømt af LaRouche i hans videoberetning, **»Storm over Asia«**, fra 1999.

Dette tjetjenske spørgsmål er stadig afgørende i dag som

omdrejningspunkt for fremvæksten af den britisk-sponsorerede jihadist-terror, som stedfortræderkrig imod Rusland, og imod et civiliseret menneskebegreb generelt.

Denne 'kill-kill'-politik ses også i den seneste nedslagning af yazidier (kurdisk stammefolk, hovedsageligt i Irak, -red.), udført af ISIS-udyrene, som Obama har bragt til magten tværs over hele Nordafrika og Sydvestasien. Og politikken er skarpt udstillet i det ukrainske brændpunkt for krig mod Rusland og Kina, hvor det samme slæng, som frembragte Anden Verdenskrigs nazister – dvs. Det britiske Imperium og Prescott Bush og hans lige – er fanatisk besluttet på at sikre, at ingen i dag vil fejre 70-året for sejren over deres nazister, med mindre disse samme nazister stoppes igen i dag.

»Er der noget at fejre?«, kan man næsten høre Dronningen (den britiske, -red.) mumle, med en vis irritation.

Foto: Franklin D. Roosevelt, USA's præsident 1933-45.

(FDR underskrev den 16. juni 1933 Glass/Steagall-loven, der var i kraft frem til 1999, og som indførte en skarp adskillelse mellem kommercielle banker med normal indlåns- og udlånsaktivitet, og så investeringsbanker, der promoverer hasarderet spekulation, der ikke investerer i et lands fysiske realøkonomi, herunder infrastruktur, og som, uden Glass/Steagall-loven, har adgang til almindelige indskydermidler til at spekulere med. (-red.))

Grækenland som knudepunkt i 'Et Bælte, En Vej': Infrastruktur er altafgørende

Fredag, 1. maj 2015 – Den altafgørende faktor for, at Grækenland bliver et knudepunkt for Kinas politik, 'Et Bælte, En Vej', er udvikling af landets infrastruktur, der vil forbinde havnen i Piræus, hvor Kinas COSCO Skibsfartsselskab har leaset containerterminalen, til resten af Europa.

Den græske journalist Yannis Palaiologos skrev i dagens udgave af Politico, at, i Kinas politik for 'Et Bælte, En Vej' »er Piræus på det seneste blevet et afgørende vigtigt punkt for denne strategi – og især for Kinas planlagte '21. århundredes Maritime Silkevej', der tilstræber at forbinde Kina med Europa via Det indiske Ocean og Suezkanalen«. Siden Kina leasede to af havnens containerterminaler og foretog afgørende investeringer i dens infrastruktur, har Kina firedoblet antallet af containerskibe, der passerer igennem Athen, siden 2010.

»Det er min vurdering, at der kan blive et strategisk partnerskab med Kina for udvikling«, sagde vicepremierminister Yannis Dragasakis til Politico. »I forbindelse med politikken for den Nye Silkevej er der infrastrukturprojekter, der har fælles interesse«, sagde han. »En afgørende vigtig del af Grækenlands økonomiske genrejsning i de kommende år må komme fra forøgede investeringer i infrastruktur.«

Med hensyn til privatisering af myndigheden over havnen i Piræus påpegede Dragasakis, at det ikke drejede sig om privatisering som sådan, men om, hvordan denne privatisering struktureres. Det generelle spørgsmål, sagde Dragasakis, er, at »kineserne har en klar strategi« for havnen som et kommercielt omdrejningspunkt, hvorimod grækerne »aldrig har

udviklet deres egen, fuldt udviklede strategi«. Grækenland har behov for en klar politik inden for tre afgørende sektorer: jernbanetransport, logistik og skibsreparation.

Der er meget specifikke projekter, der må udvikles inden for disse tre områder. Med hensyn til transport, så drejer det sig om at færdiggøre moderniseringen og etableringen af tovejs spor på landets nord-sydgående jernbanelinje. Artiklen nævner ikke, at det største problem har været, EU ikke har været imødekommende mht. finansiering til jernbaneprojektet på trods af den kendsgerning, at Grækenland er kvalificeret til at modtage sådanne lån iflg. EU-reglerne.

»Vi har en enestående chance for at gøre Grækenland til et internationalt omdrejningspunkt for handel, men landet har brug for en fællesaktion fra regeringens side«, sagde Thanasis Ziliaskopoulos, præsident for TrainOSE, det statskontrollerede jernbanegodsselskab, der allerede er i færd med at udvide sine tjenester fra Piræus til Centraleuropa. »Med den rette politik kunne Grækenland overtage noget af den varemeststilling«, der i øjeblikket finder sted i Centraleuropæiske lande, iflg. Ziliaskopoulos.

Med hensyn til logistik er det af afgørende betydning at udvikle Thriasio Fragtcentret, et 59 hektar stort område vest for Athen, der endnu mangler at blive færdiggjort. Med sin placering direkte på Grækenlands nord-sydgående jernbanekorridor, og med direkte forbindelse til Piræus via den nyligt åbnede 17,5 km lange jernbanelinje, er kineserne meget interesseret i at udvikle centret.

Med hensyn til skibsreparation, så ligger der et skibsværft, der ikke længere er i brug, i Perama-regionen ved siden af Piræus, der ejes af Piræus Havnemyndighed, og som Athen ønsker at genoplive som et skibsreparationscenter. Ifølge Drakasakis har COSCO antydnet, at de var interesseret, da han rejste spørgsmålet under sin seneste rejse til Kina.

Foto: COSCO-Containerterminal i Piræus

'Totalt sammenbrud' af forhandlinger mellem EU og Grækenland; Aftrækker af systemisk nedsmeltning fortsat afsikret

24. apr. 2015 – Fredagens forhandlinger for at overholde deadline for Grækenland til at opnå en aftale med Eurozonens finansministre om et gælds- og økonomiprogram endte i bitterhed, trusler mod Grækenland og selvbedragerisk plapren fra den transatlantiske flok om, at deres system, inklusive euroen, måske ville overleve en umiddelbart forestående, græsk statsbankerot.

Den maltesiske finansminister Edward Scicluna sagde kortfattet: »Jeg ville beskrive dagens møde som et totalt sammenbrud i kommunikationen med Grækenland.« Forespurgt, om EU ville gå med til at give delvis EU-finanshjælp til gengæld for et mere begrænset »reform«-program, sagde den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem: »Nej.« *Bloombergs* kilder rapporterede, at finansministrene »slyngede skældsord imod den græske finansminister Yanis Varoufakis« og kaldte ham »en, der spildte tiden, en hasardspiller og en amatør«. Chefen for Den europæiske Centralbank Mario Draghi truede med, at ECB måske ville begrænse sin aktuelle finansiering af likviditet til de græske banker. (Der er aftalt et møde den 6. maj i ECB's

styrende råd).

Et uforudsigeligt element er imidlertid blevet introduceret gennem et timelangt, privat møde mellem det græske og tyske statsoverhoved, Alexis Tsipras og Angela Merkel, dagen før finansministermødet. Merkel kaldte drøftelserne »konstruktive«, men sagde, at de var blevet enige om at holde indholdet fortroligt. Tsipras talte om optimisme og betydelige fremskridt og sagde, »vi har tilbagelagt en god bid af vejen«.

Hvad så siden de to blev eller ikke blev enige om, så bekendtgjorde de bank-ejede finansministre, at de anser det for uacceptabelt, at statsoverhoveder vover at mødes uafhængigt for at drøfte nogen som helst politisk løsning, der berører bankerne. Den østrigske finansminister Hans Joerg Schelling var mest ligefrem: »Tsipras søgte at omgå finansministrenes autoritet mindre end 24 timer tidligere og talte sin sag med den tyske kansler og den franske præsident François Hollande på sidelinjen af et topmøde om immigration i Bruxelles. Under procedurerne inden for Eurozonen er det finansministrene, der skal godkende enhver udbetaling af hjælp, og Merkel sagde i sidste måned, at hun ikke er parat til at tilsidesætte denne kontrol.«

Deres offentlige vrede var rettet mod Tsipras, men dette hysteri reflekterer i realiteten deres bekymring for, at Angela Merkel skal bryde ud af rækkerne. Som førende økonom Lyndon LaRouche har understreget, så er Angela Merkel ingen heltinde, men hun er intelligent nok til at vide, at Tyskland ikke kan overleve, at Grækenland forlader euroen.

Med et utilsigtet humoristisk indslag i dette slagsmål udstedte Credit Suisse i dag en kommentar med overskriften »Grækenland: Dø en anden dag« og beroligede sig selv med, at Grækenland har likviditet til at overleve »i endnu en måned eller så ... Og regeringen kunne strække det til juli, om nødvendigt, hvor ECB-lånene forfalder«.

Foto: Den græske finansminister Yanis Varoufakis

Påskemiddag til de fattige og hjemløse i Grækenland og Cypern

13. april 2015 – Krisen er langt fra ovre i Grækenland og Cypern. Den ortodokse kirke, frivillige organisationer og det græske Forsvarsministerium arrangerede Påskesøndag måltider til tusindvis af fattige, hjemløse og arbejdsløse mennesker i storbyerne Athen og Piræus. Frivillige organisationer på Cypern gennemførte lignende aktiviteter i går, Påskesøndag i den ortodokse tradition.

For eksempel uddelte Athens ærkebispesædes velgørenhedsorganisation »Apostoli« 10.000 måltider til 5.000 mennesker fra suppekøkkener, der opererede ved kirker inden for bispesædet.

De bevæbnede styrker organiserede en Påskefest for de fattige i deres Goudi militærpark. Flere end 2.000 måltider, inkl. hele stegte lam, blev tilberedt, og kl. 13.30 var flere end 1.880 mennesker dukket op. Festen inkluderede også forestillinger af de bevæbnede styrkers orkester, og man opførte et program med forskellige musik- og danseindslag. Forsvarsminister Panos Kammenos, ærkebiskop Ieronymos og turistminister Eleni Kountoura (medlem af Uafhængige Grækere)

deltog også.

De to foregående regeringer har aldrig sponsoreret en sådan begivenhed og overlod det til kirken og private stiftelser.

På Cypern måtte flere end 12.000 familier sætte deres lid til fødevarebanker og velgørende organisationer for at komme igennem helligdagene, iflg. kommissær for frivilligt arbejde Yiannis Yiannaki, iflg. Cyprus Mail. Dette repræsenterer en voldsom stigning, sagde vicedirektør for det Pancypriotiske Koordineringsråd for Velgørenhed, Elias Demetriou. »Der var mange flere mennesker, der havde brug for hjælp i forhold til sidste år, og vi er på ingen måde ude over krisen«, tilføjede han. Han sagde, at han hadede den kendsgerning, at nogle mennesker føler sig for ydmygede til at modtage hjælp fra velgørehedsorganisationer. »Folk har nået bristepunktet, så selv om mange af dem hader det, så er tabuet langsomt ved at forsvinde, fordi de ikke har noget andet valg«, sagde han.

Frivillige pakker fødevarer i en Fødevarebank i Larnaca, Cypern, til uddeling i Påsken

Et øjenvidne fra *Cyprus Mail*, der var synligt oprevet, sagde, at han endda havde set børn helt ned til syv år, som fik en lille pose kartofler, og som tingede om et par ekstra kartofler. »Jeg har et barn på samme alder, og det vendte sig i maven ved tanken. Det er forfærdeligt, fuldstændig forfærdeligt, at se de forhold, vi er faldet til«, sagde han.

Larnaca, som er en hovedturistlokalitet, er også det sted, hvor den nationale lufthavn ligger. Nedlukningen af det nationale flyselskab sidste år havde alvorlige følger, så vel som også at sende over 600 mennesker på gaden. De 12.000 familier, hvilket kunne betyde, at der på landsplan var så mange som 50.000 mennesker i et land med en befolkning på 900.000, udgør familier, der ellers overhovedet ingen mad ville have.

Titelfoto: For at vise solidaritet med de grækere, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, arrangerede landets Forsvarsministerium og væbnede styrker en Påskefest for de arbejdsløse og andre sårbare grupper Påskesøndag i Athen.

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2015:

Verden efter Danmark gik med i

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

IMF tjente 2,5 mia. euro i profit på bailout til Grækenland

9. april 2015 – Mens grækerne led under frygtelige vanskeligheder, tjente Den internationale Valutafond (IMF) store profitter på Grækenlands såkaldte bailout. Ifølge en rapport fra Jubilee Debt Campaign, en uafhængig organisation

med hjemsted i Storbritannien, har IMF tjent en profit på 2,5 mia. euro på sine lån til Grækenland, siden 2010. Som det blev rapporteret i *Enikos.gr* forud for en græsk afbetaling til IMF i dag på 462 mio. euro, bemærkede Jubilee Debt Campaign, at IMF's profitrater vil stige til 4,3 mia. euro frem til 2024, hvis Grækenland tilbagebetaler lånene fuldt ud.

»IMF har opkrævet en effektiv rente på 3,6 % på sine lån til Grækenland. Dette er langt mere, end institutionen behøver for at imødegå alle sine omkostninger, der i øjeblikket ligger på 0,9 %. Hvis sidstnævnte rentesats var den faktiske rente, som Grækenland havde betalt IMF siden 2010, ville landet have betalt 2,5 mia. euro mindre på afbetalingerne«, sagde kampagnen.

Den rapporterer, at 25 % af IMF's profitter siden 2010 kom fra Grækenland.

Tim Jones, en økonom ved Jubilee Debt Campaign, bemærkede, at IMF's lån til Grækenland »ikke alene har reddet banker, der fra først af udlånte ansvarsløst, men de har også aktivt taget endnu flere penge ud af landet. Denne ågerrente kommer oveni den uretfærdige gæld, der er blevet påtvunget det græske folk«.

Foto: Søndagsfrokost i et suppekøkken drevet af den græsk-ortodokse kirke i det centrale Athen en uge inden valget. Under krisen har de fattigste grækere mistet omkring en tredjedel af deres månedlige rådighedsbeløb. Fra jan. 2015.

Grækenland går foran hele Europa: Putin og Tsipras bringer russisk-græske relationer til nye højder i Moskva-møde – BRIKS!

8. april 2015 – Grækenland og Rusland har indgået aftale om at bringe de politiske og økonomiske relationer til et nyt niveau i kølvandet på bilaterale møder i Moskva mellem den besøgende græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin. Drøftelserne var centreret omkring økonomisk samarbejde, især inden for energi- og infrastrukturområdet. Den varme atmosfære og drøftelserne om samarbejde på alle niveauer står i skarp kontrast til EU's anti-russiske politik og markerer endnu et skridt i Grækenlands proces frem mod *de facto* at blive integreret i BRIKS-systemet.

Tre aftaler blev underskrevet, af hvilke den ene drejer sig om samarbejde mellem Grækenland og Rusland i 2015, inklusive handel og finansiering. Den anden aftale er en erklæring, der mindes 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig, og en tredje aftale var et memorandum, der erklærer 2016 for »Året for Grækenland og Rusland, og Året for Rusland og Grækenland«, med forskellige kulturelle begivenheder og initiativer om samarbejde.

Under pressekonferencen adresserede begge ledere krisen i Europa, forårsaget af situationen i Ukraine. Tsipras opfordrede indtrængende til et stop for sanktionerne mod Rusland og sagde: »For at komme ud af denne dybe krise må vi

lægge denne ondskabsfulde cyklus med sanktioner bag os.«

Som modargument til de vestlige propagandaløgne om, at den russiske præsident bruger Grækenland imod EU, sagde Putin: »Om mytologi og trojanske heste osv.: Spørgsmålet ville være relevant, hvis det var mig, der gik til Athen«, svarede Putin en reporter, der spurgte til EU's frygt. »Vi tvinger ikke nogen til at gøre noget som helst. Vi vil ikke bruge noget som helst inden for EU til at løse, på en fragmenteret måde, spørgsmålet om at forbedre relationerne med den europæiske blok som helhed«, fortsatte Putin.

Af årsager, som han indikerede i sin erklæring, meddelte Putin, at han ikke ville gøre Grækenland til en undtagelse i Ruslands embargo mod fødevareimport fra EU og sagde, at sanktioner ikke kan løftes for blot et enkelt land.

Desuden sagde Putin, at den græske side ikke tilnærmede sig Rusland for finansiel hjælp.

Energi var et hovedemne i drøftelserne, især den foreslåede Turkish Stream-gasledning fra Rusland til Tyrkiet og herfra videre til Øst- og Centraleuropa. »Vi har naturligvis drøftet udsigterne til en virkeliggørelse af det store infrastrukturprojekt, som vi kalder Turkish Stream – et hovedprojekt for transport af russisk gas til Balkan, muligvis til Italien, og til landene i Centraleuropa«, sagde Putin under pressekonferencen.

»Denne nye rute vil opfylde europæernes behov for brændsel og vil give Grækenland mulighed for at blive et af hovedcentrene for distribution af energi, og kunne være med til at tiltrække betydelige investeringer i den græske økonomi«, sagde Putin og tilføjede, at Grækenland årligt kunne tjene hundreder af millioner euro fra gastransit.

Tsipras på sin side sagde, at Athen er interesseret i at tiltrække investeringer i konstruktion af gasledningerne på sit territorium, til håndteringen af gassen, der kommer gennem

Turkish Stream.

Tsipras blev ledsaget af den græske energiminister, Panagiotis Lafazanis, der var i Moskva for mindre end to uger siden, og desuden af sin udenrigsminister, Nikos Kotzias.

Kotzias fløj direkte til Moskva fra et møde i Budapest mellem udenrigsministrene i Ungarn, Serbien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (F.Y.R.O.M.), hvor de underskrev en politisk hensigtserklæring til støtte for Turkish Stream-gasledningen. Man aftalte at holde fremtidige møder for at drøfte detaljerne i foretagendet. Det næste ministermøde forventes at blive i juli måned, men bilaterale forhandlinger vil begynde tidligere. (Det bør bemærkes, at fire ud af fem lande, der deltog i Budapest-mødet, nemlig Ungarn, Grækenland, Serbien og F.Y.R.O.M., er en del af »Kina-Europa Land-og-Hav Ekspreslinjen«. Dette projekt er sponsoreret af Kina for at udvikle en transportkorridor fra den græske havn i Piræus, og ind i Centraleuropa, gennem disse fire lande.)

Den 9. april er endnu en fuldt besat dag for Tsipras, hvor han skal holde møder med formanden for Statsdumaen, Sergei Naryshkin, den russiske premierminister Dmitry Medvedev og Patriark Kirill for Moskva og hele Rusland.

Foto: Kort over den planlagte rute for den nye, Turkish Stream-gasledning gennem Tyrkiet og videre til Grækenland. Putin meddelte i dec. 2014, at Rusland havde stoppet alle planer om South Stream-gasledningen, også vist på kortet, pga. af blokering fra Bulgarien/EU.

Leder 9. april: Stop 3. Verdenskrig: Obamas handlinger driver verden til randen af generel krig

Præcis, som Lyndon LaRouche advarede om i webcastet 3. april, så fører præsident Obama en politik, der er gunstigt stemt over for saudierne og udbruddet af en storkrig, med begyndelse i Den persiske Golf. Obamaregeringen optrapper våbenleverancer til Saudi Arabien for at støtte bombekampagnen imod Yemen. Amerikanske militærrådgivere er i færd med at udarbejde et »fusionscenter« i Riyadh, hvor de planlægger optrapningen af den saudiske intervention i noget, der faktisk er en intern uoverensstemmelse i Yemen. Saudierne hævder, at de udkæmper en surrogatkrig imod Iran i Yemen og lyver om, at houthierne simpelt hen er iranske stedfortrædere. Dette er et komplet svindelnummer, men det saudiske svindelnummer tilsigter at udløse en storkrig.

LaRouche advarede om, at, med **P5+1-aftalen med et Iran**, der er på vej frem, må saudierne holdes i skak og få besked om at blande sig udenom. Enhver tolerance over for saudisk geskæftighed vil føre til en krig, der eskaleres og ikke kan standses. Ved at give militær, logistisk og efterretningsmæssig støtte til de igangværende saudiske operationer gør Obama præcis det, som LaRouche advarede om, at han ville gøre. Dette er opskriften på global krig.

Det, som Obama i stedet skulle tvinges til at gøre, er at frigive de **28 [hemmeligstempled] sider fra den oprindelige fælles Kongresundersøgelse af 11. september.**

Verden skal vide, hvad saudierne og deres britiske, royale partnere i virkeligheden er. Uden den **anglo-saudiske alliance** ville der ikke være noget al-Qaeda, ingen Islamisk Stat og stort set ingen terrorisme. De udførte 11. september-angrebene for at hjælpe Bush og Cheney med at etablere et diktatur i USA.

Denne Obamas skamfulde opførsel, hvor han støtter saudierne militært, og hvor han dækker over saudierne ved at lægge låg over de 28 sider, er endnu et bevis på, at han er uskikket som præsident, og aldrig nogen sinde har været skikket til det. Han er mere eller mindre lige så dårlig, som hele Bush-familien tilsammen.

Obamas største forbrydelse er hans opførsel over for Rusland, en opførsel, der også har bragt verden til randen af krig – en potentiel atomkrig. Gennem Victoria Nuland og andre fører Obama krig mod Rusland og **støtter åbenlyst neonazister i Ukraine.**

Angrebene på den russiske præsident Vladimir Putin drejer sig ikke bare om Rusland. Det drejer sig om det voksende, russisk-kinesiske, globale partnerskab, et partnerskab, der, sammen med Indien, repræsenterer kernen i **BRIKS-bevægelsen for et nyt, globalt paradigme.**

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var i Moskva tirsdag, 7. april, for at mødes med både udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Putin for at forberede præsident Xi Jinpings besøg den 8. maj, i anledning af højtideligholdelsen af 70-året for sejren i Anden Verdenskrig. Putin og Wang Yi bemærkede, at alene i løbet af de seneste to år har Rusland og Kina underskrevet 107 fælles aftaler, der hovedsageligt involverede internationale infrastruktur-projekter. Præsident Putin gjorde det klart, at Rusland agter fuldt ud at støtte Kinas Nye Silkevejs-initiativ.

Se LPAC-video: »Storm over Asia«

Onsdag mødtes præsident Putin også med den græske premierminister Tsipras, hvor han gjorde det klart, at **Grækenland er velkommen som partner i BRIKS-initiativerne.** (fremhævelse ved red.) Grækenland vil spille en central rolle i Turkey Stream, den nye gasledning ind i det sydlige Europa.

Idet han bemærkede de positive fremskridt i Putin-Tsipras-mødet, zoomede Lyndon LaRouche ind på Tyskland og bemærkede, at det er af afgørende betydning at se, hvordan Tyskland nu vil reagere over for Grækenland. Tyskland har på skamfuld vis indgået et aftalt spil med briterne og andre om at fremføre svigagtige anklager imod Grækenland. Mange inden for det tyske finansielle samfund er udmærket klar over, at Trojkaen og EU, med betydelig tysk medvirken, har begået et svindelnummer imod Grækenland. Den græske befolkning har gjort oprør imod denne svindel og stemt den aktuelle regering til magten for at befri Grækenland for denne svindel. LaRouche krævede, at Tyskland standser denne svindel og rent faktisk lancerer en fuld undersøgelse af, hvordan svindelen/udplyndringen af Grækenland blev udført. Bare fordi regnskabet udviser gæld, betyder det ikke, at denne gæld er legitim. I Grækenlands tilfælde var det et totalt svindelnummer.

I sin ugentlige dialog mandag, **6. april, med LPAC's Komite for Politisk Strategi**, fremlagde LaRouche en standard for et levedygtigt præsidentskab. Han identificerede Martin O'Malley som den eneste kandidat, der hidtil er fremkommet, som viser kvalifikationer til at bestride jobbet. Obama har tydeligvis, lige fra begyndelsen, aldrig været kvalificeret og burde aldrig have haft mulighed for at komme ind i Det Hvide Hus, undtagen på turistpas. Det, der nu er en presserende nødvendighed, er, at der nedsættes et team af erfarne og kvalificerede folk, der kan etablere et præsidentskab, et præsidentskabsteam, der rent faktisk kan adressere de aktuelle, overhængende kriser.

Et sådant team kan samles omkring O'Malley. Det må gøres, for uden en sådan omgående indsats er USA dømt til undergang. Alene ferskvandskrisen i de vestlige stater vil, hvis der ikke gribes ind nu med handling, gøre det af med USA. Hvis det ikke lykkes at **løse ferskvandskrisen** i Californien, vil der komme massehungersnød i USA i takt med, at fødevareforsyningen bryder sammen. Galninge som [Californiens] guvernør Jerry Brown ('LaRouche: Hvis det er 'brunt', så skyl det ud!') promoverer rationering af vand og anden »grøn« galskab. Obama er endnu værre. Han har ignoreret ferskvandskrisen i Californien i hele sin syv år lange embedsperiode og planlægger nu et topmøde fra Det Hvide Hus om klimaforandring og sundhed – et komplet svindelnummer.

Forslag til fordybelse:

EIR-Efterretningsteam: Hvem står bag planerne om en opsplitning af Rusland?

Tsipras til TASS: Grækenland kan fungere som en bro, der forbinder Vesten og Rusland

7. april 2015 – Aftenen før sit første officielle besøg i Rusland i morgen gav premierminister Alexis Tsipras et langt, eksklusivt interview til TASS' førstevicedirektør, general Mikhail Gusman. Gusman spurgte Tsipras, hvad han ønskede at

opnå under sit besøg, og Tsipras svarede:

»Dette er en mulighed for at etablere et nyt grundlag for russisk-græske relationer«, som ville inkludere samarbejde inden for områderne »økonomi, energi, handel og landbrug ... Det er min overbevisning, at Grækenland, som medlem af EU, kan fungere som en bro, der forbinder Vesten og Rusland«.

På spørgsmålet om sanktioner genbekræftede Tsipras sin regerings opposition mod sanktioner i princippet, og mod Rusland i særdeleshed.

»Jeg er uenig i sanktionerne«, sagde han. »Jeg mener, at de udgør en vej, der ikke fører nogen steder hen. Jeg fastholder, at der må være en dialog, der må være diplomati. Løsninger på store problemer skal søges ved forhandlingsbordet. En økonomisk krig som en fortsættelse af en rigtig krig er en håbløs politik. Jeg går ind for diplomati ... Første gang, jeg deltog i EU-topmødet, henvendte jeg mig til alle vore partnere og modparter – både premierministre og statsoverhoveder – med disse ord: 'Kan I venligst fortælle mig: Hvordan ser I en fremtidig sikkerhedsarkitektur i Europa? Ser i denne arkitektur med Rusland som oppositionen, eller med Rusland involveret i processen med en dialog og forståelse?' Mange gav mig ikke noget svar. Som jeg ser det, er svaret klart: en ny sikkerhedsarkitektur i Europa må nødvendigvis inkludere Rusland.«

Som kommentar til næste måneds festligholdelser i anledning af 70-året for sejren over nazisterne sagde Tsipras:

»Dette jubilæum er af særlig betydning for det russiske folk og det græske folk. Som jeg allerede har sagt, så har vore to folk smedet broderlige relationer, fordi de kæmpede sammen på afgørende vigtige tidspunkter i historien. Grækenland og Rusland er de to lande, der betalte mere end de andre med deres blod i kampen mod nazisterne. Dette er en

integreret del af vores fælles grundlag, af vore landes og folks fælles rødder, der delte samme skæbne ... Lad os se, hvad der kan gøres for at gøre relationerne mellem de to lande og de to folk mere meningsfulde i afgørende spørgsmål. Vi er fælles om en fremragende fortid med fælles kamp og med at følge en fælles vej, så vi kan få en værdig fremtid«.

Tsipras advarede om, at højtideligholdelsen også er vigtig pga. den fremvoksende fascisme i Europa:

»Truslen om en ny fremvækst af sådanne mørke kræfter, menneskefjendskhed, had folkeslagene imellem, racisme og andre former for totalitarisme lurer atter over Europas horisont. En fælles front imod fremvæksten af fascisme er en bydende nødvendighed i dag.«

Sluttelig sagde Tsipras til Gusman:

»Jeg skal have nogle meget vigtige møder med præsident Vladimir Putin, premierminister Dmitry Medvedev og patriarken Kirill for Moskva og hele Rusland. Jeg skal også tale foran en studenterforsamling på et af de centrale universiteter. Fra dette standpunkt mener jeg, at mulighederne for udvekslinger og samarbejde på uddannelsesniveaet mellem græske og russiske universiteter er et vigtigt aspekt af styrkelsen af vore gensidige relationer. Fælles rødder, fælles kamp, fælles tro og også kultur. Jeres land har virkelig en rig kultur. Og græsk kultur er verdenscivilisationens vugge. Jeg mener, at vi kan få meget meningsfulde bånd og styrke båndene mellem vore to lande inden for disse sfærer.«

Hele interviewet kan læses på <http://tass.ru/en/world/787571>

Foto: I et eksklusivt interview til TASS' førstevicedirektør, general Mikhail Gusman, talte den græske PM om udsigterne for russisk-græske relationer og kritiserede EU's sanktioner mod

Moskva.

RADIO SCHILLER den 7. april 2015: Iran-aftalen må ikke saboteres

Med formand Tom Gillesberg

Europa: Nedskær gælden, eller Eurozonen vil disintegriere, advarer fransk økonom

4. april 2015 – Den franske økonom Thomas Piketty sagde i et interview til den belgiske avis *L'Echo*, at de, der ønsker, at Grækenland skal forlade Eurozonen, måske får euroens sammenbrud at se. Når Grækenland først er tvunget ud, sagde Piketty, »vil det være begyndelsen til enden for Europas endelige nederlag. Dette er absolut sikkert ... Spørgsmålet i alle efterfølgende valg, i Portugal, Spanien eller Belgien, vil blive, om det enkelte land skal forlade Eurozonen eller ej.«

Da han blev bedt om at kommentere den belgiske finansminister Johan Van Overtveldts erklæringer om, at en græsk exit fra

Eurozonen ikke nødvendigvis ville medføre en katastrofe, sagde Piketty:

»Med troldmandens lærlinge, som i dette tilfælde, er vi ikke på en god kurs ... Europa er en af vore mest værdifulde aktiver, og hvis vi begynder at sige, at et land, der repræsenterer mindre end 2 % af Eurozonens BNP, ikke kan løse problemet inden for euroen og bør 'udvises', hvad ville der så ske, hvis man fremlægger lignende trusler over for Portugal, Belgien, Italien eller Frankrig?

Hver gang, der er valg i disse lande, vil markeder søge deres exit«, sagde Piketty og tilføjede, at »vil vi få en enorm spekulation omkring rentesatsen i hvert land. På denne måde vil vi skabe en udvisningsmaskine for alle«.

Det er mere interessant, at Piketty krævede en annullering af gælden. »Athen må bestemt fortsætte med sine reformer og løse sine finansielle spørgsmål, men idéen om, at vi kan reducere en gæld på omkring 90 % af BNP – eller 175 % som i Grækenland og 107 % som i Belgien – uden nogen inflation, og med næsten ingen vækst, og med blot akkumuleringen af overskud på 2, 3, eller 4 % af BNP hvert år, er imidlertid latterlig.

Hvis man ser matematisk på det, ville det tage 10 år ... det ironiske i dette tilfælde er, at vi allerede tidligere har haft langt værre gældskriser end denne: I 1945 nåede Frankrigs og Tysklands statsgæld op på 200 % af BNP. Betalte de gælden ned bare sådan lige, kun med overskud? Selvfølgelig ikke. Ellers ville vi stadig være dér.

Der blev gennemført en gældsoplægning og -sanering (slettelse). Og det gjorde det muligt for mange europæiske lande at investere i udvikling og infrastruktur.«

Piketty konkluderede, at europæiske ledere »lider af historisk hukommelsestab, især dem i Tyskland, og dette er en stor ulempe for et land, for hvilket spørgsmålet om den historiske hukommelse er afgørende. Jeg må insistere: Vores

hukommelsestab vil koste os dyrt.«

Læs også: [EIR: Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Foto: Rydning af murbrokker i Hamburg, Tyskland i 1950, fem år efter krigens slutning, og før Londonaftalen om gæld fra 1953 begyndte at have sin virkning.

Tsipras annoncerer forholdsregler til genopbygning af Grækenlands sundhedssektor

2. april 2015 – Den græske premierminister Alexis Tsipras annoncerede forholdsregler til genopbygning af Grækenlands sundhedssektor, der næsten er blevet ødelagt af fem års brutal nedskæringspolitik. Under en pressekonference sammen med sundhedsminister Panagiotis Kouroumplis sagde Tsipras, at forsøg på privatisering af sundhedssystemet, efter ordre fra Trojkaen, har efterladt en ud af fire grækere uden sundhedsforsikring.

Tsipras annoncerede ansættelsen af 4.500 personer, inklusive læger, sygeplejersker og anden specialiseret sundhedspersonale – af hvilke 700 vil arbejde i underbemandede områder, såsom det vestlige Makedonien, Thesprotia og Thrakien, og især på øerne. Han annoncerede også planer om genstrukturering af nødambulancetjenester.

Disse forholdsregler vil omstøde dem, som blev taget af den foregående regering, der privatiserede mange områder af sundhedssektoren, hvilket havde en negativ virkning på ydelsernes kvalitet. Regeringen vil nu arbejde hen imod at sørge for, at alle borgere har adgang til sundhedsydelser.

Andre forholdsregler inkluderer sådanne, der skal støtte vækst inden for den nationale farmaceutiske industri, samt også afskaffelsen af den kontroversielle EU5 »hospitalsbillet«, og som træder i kraft omgående, iflg. avisen *To Vima*.

'Deutsche Welle' indser, Grækenland arbejder på sit alternativ med Silkevejen

31. mrs. 2015 – Den tyske, internationale broadcastingsorganisation *Deutsche Welle* har endelig indset, at Grækenland arbejder på et økonomisk alternativ med Silkevejen. I en kommentar til vicepremierminister Yannis Dragasakis' og udenrigsminister Nikos Kotzias' nylige besøg i Kina, skriver *DW's* kinakorrespondent Frank Sieren, der ikke kan lade være med at være kynisk, at mens »sloganet for besøget var 'året for maritimt samarbejde' mellem Grækenland og Kina ... kort sagt: Det handlede om penge«.

Efter at skrive en gang nonsens om hårde forhandlinger mellem Kina og Grækenland, fortsætter Sieren, »Grækenlands adgang til Middelhavet er en vigtig del af det Nye Silkevejsprojekt, initieret af Xi Jinping ... da det frembyder et vigtigt omdrejningspunkt, der garanterer en kinesisk-europæisk forbindelse mellem land og vand.«

»Det drejer sig om mere end blot havnen: Det er et alternativ til Europas finansielle støtte – på bedre vilkår. For grækernes vedkommende er Kina nu mere med i spillet end nogen sinde før, og de spiller en større rolle i Europas fremtid end nogen sinde før. Heldigvis er Beijing interesseret i et stærkt Europa som en stærk modpart til USA.«

Foto: En græsk regeringsdelegation, ledet af vicepremierminister Yannis Dragasakis og udenrigsminister Nikos Kotzias, mødtes fredag med repræsentanter fra den kinesiske regering, ledet af en af Kinas vicepremierministre, Ma Kai.

Grækenland: I stedet for Trojkaens diktater, en løsning i Roosevelts tradition

30. mrs. 2015 – Neues Deutschland, den mest venstreorienterede avis med forbindelse til Tysklands Die Linke – søsterparti til Grækenlands Syriza-parti – bringer en artikel i dag, der kræver en fremgangsmåde i traditionen efter Roosevelt som Grækenlands eneste alternativ til Trojkaens katastrofale politik.

Artiklen siger, at selv om Franklin D. Roosevelt's New Deal bestemt var en intern, kapitalistisk reform og ikke en

socialistisk revolution, så blev den anset for at være en nødvendig politik, selv af magtfulde industriforetagender som ITT, International Harvester, United Fruit og andre, for at komme ud af depressionen 1929-30. Mange industrifolk støttede FDR. Det var ikke tilfældet med de store banker: **Roosevelts tale i Madison Square Garden i oktober 1936** var en kampråb mod finanskapitalismen og spekulanterne, hvem FDR sammenlignede med organiseret kriminalitet, skriver *ND*. Glass/Steagall-loven fra 1933 påførte senere FDR de store bankers fjendskab.

Roosevelts New Deal-politik, i særdeleshed Reconstruction Finance Corp.'s (kreditforening for genopbygning) rolle, der skabte arbejdspladser, som **brødfødte 30 millioner tidligere arbejdsløse amerikanere i en periode**, er modellen for, hvad Grækenland burde gøre i sin aktuelle, usikre situation, skriver artiklens forfatter Dieter Klein, fra den venstreorienterede Rosa Luxembourg Foundation. Han tilføjer, at dette også ville være løsningen for Portugal og Spanien.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt i Madison Square Garden, 1936: 'Vi ved nu, at regering ved organiseret penge er lige så farligt, som regering ved organiseret kriminalitet'.

EU kræver nedskæring af græske pensioner; de fleste

græske pensionister lever i fattigdom

27. marts 2015 – Den Europæiske Union vil have Grækenland til at nedskære pensionerne endnu engang, alt imens mere end en fjerdedel af græske pensionister lever i fattigdom, iflg. Grækenlands suppleant-socialminister Dimitris Stratoulis. Han sagde, at 44,8 % eller 1.189.396 pensionister modtager udbetalinger under fattigdomsgrænsen på 665 euro om måneden; 60 % af pensionisterne modtager 800 euro om måneden, eksklusivt bidrag til sundhedsydelser, iflg. avisen *To Vima*. Flertallet af invalidepensionister modtager mellem 250-540 euro om måneden.

Der er 2.654.784 græske pensionister iflg. officielle tal fra Arbejds- og Socialministeriet. Pensionsudbetalingerne var 2.346.571.901 euro i marts måned for 4.541.966 pensioner, af hvilke 2.902.477 var basispension og 1.639.489 var supplerende pension.

Grækenlands kamp er Europas kamp, hævder Tsipras på Uafhængighedsdagen

26. marts 2015 – I en tale på Athens Universitet i anledning af den græske Uafhængighedsdag erklærede den græske premierminister Alexis Tsipras, at Uafhængighedskrigen i 1821 var en »europæisk begivenhed«, iflg. en rapport i dagens udgave af *To Vima*.

Tsipras sagde, at »det græske spørgsmål i dag er et europæisk spørgsmål« og at »de problemer, vi i dag konfronteres med, er både græske og europæiske. De kampe, som den græske regering udkæmper for demokrati, en socialstat, social retfærdighed og begrænsning af de seneste års katastrofale nedskæringspolitik er samtidigt europæiske kampe, der angår alle Europas folk.«

Han sagde, at det græske folk burde lade sig inspirere af Uafhængighedskrigen som en ledetråd til at takle de aktuelle udfordringer med et klart sind, optimisme og selvtillid. »Når folket tager fremtiden i sine egne hænder, selv, når det står over for magtfulde modstandere, må det, hvis det har retten på sin side, have tiltro til, at det vinder«, tilføjede han.

Alt imens han sagde, at Grækenland har været en pioner og afgørende influeret af sin relation med Europa, så er Europa og Grækenland samtidigt ikke en entydig enhed, og han skelnede mellem det Europa, der står for demokrati, frie idéer, solidaritet og bidrag til samfundet, og så det Europa, der præges af neoliberalisme og markedernes magt til at tvinge.

Med *To Vimas* ord tilføjede han, at »den græske Uafhængighedskrig var den første solidaritetsbevægelse mellem de europæiske nationer, der kæmpede for uafhængighed og frihed imod datidens store magters overherredømme. Hr. Tsipras understregede, at disse magter behandlede grækernes sag som en uforudsigelig og farlig omstyrtning. Sluttelig«, konkluderede Tsipras, »var revolutionen i 1821 et ægte barn af Oplysningstiden«.

Rektor for Athens Universitet, Thanos Dimopoulos, erklærede, at Uafhængighedskrigen »var den slavelænkede nations store kamp for at bevare sit sprog, sine traditioner, sin nationale bevidsthed og sin religion«.

Foto: Grækenlands premierminister Alexis Tsipras taler på Athens Universitet onsdag, den 25. marts 2015. Tsipras' tale

fandt sted under et særligt møde for at mindes Grækenlands Uafhængighedsdag, der markerer begyndelsen på opstanden imod ottomanerne tilbage i 1821. (AP Foto/Panayiotis Tamaros)

Grækenland fejrer en virkelig uafhængighedsdag og sender et budskab til 'magterne'

25. marts 2015 – I dag fejrede Grækenland sin nationale uafhængighedsdag, årsdagen for den dag, den 25. marts 1821, da Grækenland udråbte sin uafhængighed af Det ottomanske Imperium. Årets parader og festligholdelser får en fornyet betydning, for, for første gang i mindst fem år, hvis ikke meget længere, har landet en regering, der har helliget sig forsvaret af landets nationale suverænitet.

Til trods for regnvejret kom tusinder ud i Athen for at overvære de årlige studenter- og militærparader. I løbet af de seneste tre år har regeringen rejst barrierer for at forhindre folket i at være vidne til den sidste del af paraden, hvor den besigtiges af regeringsfolk foran Parlamentsbygningen, fordi borgerne for fire år siden råbte skældsord mod regeringsfolkene, som de, med rette, anså for at være forrædere. I år blev barriererne fjernet, og tusinder af mennesker samledes på Syntagmapladsen foran Parlamentet, og politiet holdt sig i diskret afstand fra folkemængden.

Paraden omfattede tanks og kampfly og militærhelikoptere, der fløj hen over dem, i skarp kontrast til sidste års parade, hvor regeringen ikke ville spendere pengene til brændslet. Efter paraden var der en stor *glendi*, eller festival, fyldt med traditionelle danse med mænd og kvinder, drenge og piger,

iført traditionelle dragter og til musik, som spillede af militærorkestret og danseselskaber.

I en tale, som præsident Prokopis Pavlopoulos holdt foran Den Ukendte Soldats Grav ved foden af den smukke Parlamentsbygning, sagde han: »Paraden beviser, at jubilæet den 25. marts ikke er en almindelig fødselsdag; det er en levende oplevelse, og det store, opløftende budskab er den heroiske kontemplation over frihed«, tilføjede han. »Hellenismen fører sin egen kamp under en forenet front og sender et budskab til alle europæiske folk om de fundamentale værdier i den humanitære sag, friheden og den sociale retfærdighed. Dette er de sandheder, hvorpå vi må bygge den europæiske bygning. Jeg håber, at vort folk til næste år lever under bedre vilkår og borte fra det mareridt, der giver dem så dybe sår.«

Premierminister Alexis Tsipras sagde: »I dag bør vi huske på, at intet blev givet os gratis, alt blev fravristet efter kamp, og når man har ret, vinder man«, og han bemærkede, at den græske revolution »forpligter os til årvågent at bevogte det græske folks frihed, uafhængighed og værdighed. Når det græske folk gør krav på noget, er beslutsomme og har retfærdigheden på sin side«, sluttede han, »kan det opnå hvad som helst«.

Grækenland: Tsipras fortæller Merkel, hvad den græske

politik er

24. mrs. 2015 – Den 23. marts holdt den tyske kansler Angela Merkel og den græske premierminister Alexis Tsipras deres første officielle, bilaterale møde i Berlin. Der er kun frigivet få detaljer, kun lidt snak om afspænding af situationen, en god atmosfære osv. Det synes imidlertid at fremgå klart, at Tsipras, der ikke forventede et »gennembrud«, benyttede lejligheden til at forklare Merkel sin regerings politik, som udtrykkeligt går ud på ikke at gå på kompromis med kampen for sit lands interesser, konfronteret med den humanitære katastrofe, som er blevet påført Grækenland af den politik, som Eurozonen og Tyskland gennemtvunget.

»Jeg er ikke kommet for at bede om finansiel hjælp«, sagde Tsipras. »Jeg er kommet for gensidigt at udveksle tanker og meninger for at se, hvor der er fælles grund, og hvor der er uenighed ... Grækerne er ikke dagdrivere, ligesom tyskerne ikke bærer skylden for Grækenlands onder«, sagde Tsipras. »Vi må arbejde hårdt for at overvinde disse stereotyper.«

Merkel sagde, at hun fornemmede en »appetit for samarbejde«, men insisterede, at hun ikke kunne intervenere for at lette Grækenlands likviditetsproblemer, fordi alt skal besluttes i Eurozone-forummet.

Den græske webside DefenceNet rapporterer, at den græske side havde en positiv vurdering af Merkel-mødet, men vil vente og se, om der kommer noget konkret resultat. De rapporterer, at Tsipras rejste spørgsmålet om erstatninger, som, sagde han, var et spørgsmål om moral. Han rejste også spørgsmålet om Siemens-korruptionen og bad om juridisk samarbejde.

Men vigtigst af alt fremlagde han den humanitære katastrofe, som Memorandaet har skabt i Grækenland, inkl. BNP's sammenbrud med 25 %, en arbejdsløshedsrate på 25 % (en stigning fra 12 % i 2009), og en ungdomsarbejdsløshed på 60 %. Flere end 2 mio.

mennesker lever på eller under fattigdomsgrænsen, og velfærdsstaten er brudt sammen. Den græske gæld er fortsat uafgjort. Fra at udgøre 127 % af BNP i 2009, er den steget voldsomt til nu 175 % af BNP.

De fattiges indkomst er faldet med 86 %, mens deres skatter er steget med 337 %; i kontrast hertil er de riges indkomst kun faldet med 16 %, mens deres skatter kun er steget med 9 %.

Den 24. marts mødtes Tsipras med den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier og udtrykte tilfredshed med, at »tonen i de tysk-græske relationer er væsentligt forandrede, væsentligt forbedrede i de seneste dage«, og sagde, at dette ville åbne vejen for »seriøse samtaler mellem os i de næste par dage«.

Tsipras mødtes også med lederen af den parlamentariske gruppe fra Die Linke, Gregor Gysi, og partiformanden, Katja Kipping.

Efter deres møde udtalte Gysi fuld støtte til Tsipras, der sagde, at mens de andre 18 Eurozone-regeringer ønskede at fortsætte med neoliberal politik, forsikrede Tsipras om, at hans regering ville indtage en »anti-neoliberal« holdning.

Tsipras mødtes også med De Grønnes to partiledere, Cem Özdemir og Simone Peter, samt viceformand for De Grønnes gruppe i EU-parlamentet, Ska Keller. Han mødtes også med SPD-formand Sigmar Gabriel, der er Tysklands vicekansler og økonomiminister.

Foto: Tsipras mødes med Merkel og andre Eurozone-repræsentanter

**RADIO SCHILLER den 23. marts
2015:**

**Danmark skal gå med i
Asiatisk Infrastruktur-
Investeringsbank**

Med formand Tom Gillesberg

**Stop 3. Verdenskrig: Ugen,
der stadig skaber historie**

19. mrs. 2015 – Under sine seneste diskussioner med medarbejdere har Lyndon LaRouche på en meget levende måde kommunikeret sine egne, personlige, næsten århundredgamle overbevisninger med hensyn til, hvilken form for menneskelig organisation det er, der skal dannes, og som vi må være fuldstændig loyale overfor, og med hensyn til, hvad sandhed er, og hvad virkelighed er – alt sammen fuldstændig fremmed og uforståeligt i forhold til, hvad flokken siger og mener.

Det er ikke tilfældigt, at LaRouche i sine anskuelser har så meget til fælles med det tyvende århundredes største militære geni, hærchefen Douglas MacArthur, der, ligesom LaRouche, også er en rent amerikanske type, der allerede var berømt for at sige, og for så tidligt som i 1927 at bevise, at »amerikanere

opgiver aldrig«.

Frazier Hunt, MacArthurs ven og levnedsskildrer, skriver følgende i sin bog fra 1954, »Untold Story of Douglas MacArthur«:

»Snart efter, at han havde overtaget kommandoen [over den amerikanske hærs afdeling på Philippinerne i 1928], kom adjutantgeneralen over afdelingen til ham med et tykt bind af stencilkopierede sider og forklarede, at staben havde samlet et kompendium af alle de forudgående [beslutninger], som de forskellige øverstkommanderende havde etableret, så MacArthur ville vide, hvad han skulle gøre, uanset, hvad problemet var. 'Vi tænkte, at De måske ville være interesseret i at have dette', forklarede officeren stolt.

General MacArthur løftede det tykke bind. 'Det er et enormt arbejde, I har gjort', sagde han. 'Hvor mange kopier er der?'

'Nøjagtig seks, sir' svarede officeren.

MacArthur så ham direkte i øjnene, og der var ikke antydningen af et smil, da han sagde: 'Få samlet alle disse seks kopier sammen og brænd dem – hver eneste en. Jeg vil ikke være bundet af forudgående beslutninger. Når som helst, et problem opstår, vil jeg med det samme træffe en beslutning – omgående.'«

I en tilsvarende ånd afslørede LaRouches ven, senator Giulio Tremonti, tidligere italiensk finansminister, i går i Senatet den sande virkelighed om den såkaldte »græske krise« og sagde:

»Problemet er ikke, at Grækenland kom ind i Europa, men at Europa kom ind i Grækenland. Årsagerne til krisen er ikke, som nogle siger, relateret til det obskure og uigennemsigtige græske budget, en næsten uanselig entitet. Det virkelige, græske drama kom fra den private finansielle side, med begyndelse i euroen.«

LaRouche istemte:

»Præcis: det var der, de private banker begik al svindelen. Det er, hvad der åbent skal siges, for alt det her med ... Schäuble er en skiderik: han vil ikke sige sandheden. Det er en ting, man ikke kan beskylde ham for: at sige sandheden.«

Tremonti fortsatte:

»I euforiske dimensioner, der tog deres begyndelse i 2002, blev en enorm kapitalstrøm udlånt af europæiske banker til det græske samfund, som gladeligt finansierede Olympiader, svømmebassiner og biler (sidstnævnte ikke just produceret i Grækenland) og diverse illusioner. I et årti har opstemtheden været bilateral, på skyldnersiden, men også på kreditorsiden, der indkasserede enorme strømme af renter. Og krisen kom skæbnebestemt. På basis af lovene for markedsøkonomi, hvis skyldneren går i betalingsstandsning, så gør kreditorerne det også. I Grækenlands tilfælde skete det modsatte. Og således har hjælpen til Grækenland, inkl., hvad vi generøst gav, hjulpet alle, og især de tyske og franske kreditorbanker; alle, undtagen grækerne. Efter den europæiske kur er den græske statsgæld steget, og det græske BNP er faldet. Og alligevel kræver Europa af Grækenland, på en tvangspræget måde, mere privatisering, mere liberalisering; hvis man ser på det græske folks aktuelle vilkår, ville end ikke Margaret Thatcher kræve sådanne forholdsregler!«

»End ikke Margaret Thatcher«, sagde LaRouche. »Det er godt. Det skal citeres – ofte.«

Tremonti fortsatte med at sammenligne Eurozonen med en dinosaur.

»Vidunderligt«, sagde LaRouche. »Det må bevares og opmuntres.«

De såkaldte grundlæggende europæiske værdier, sagde Tremonti,

er ikke længere »de samme som i vores historiske tradition«, men de kommer snarere fra en

»før-kristen og hedensk fortid: Jeg vil gerne sige det tydeligt: [den romerske kejser] Elagabus ville, med sine værdier og sin livsførelse, passe perfekt ind i hoffet i Luxembourg«.

Ifølge historikeren B.G. Niebuhr er »navnet Elagabus brændemærket i historien frem for alle andre, pga. hans unævneligt afskyelige liv«.

»Det er perfekt«, sagde LaRouche. »Det er vidunderligt. Det er fremragende at citere.«

I mellemtiden holder lederne i Eurozonen møde i dag, hvor de forventes at forlænge deres økonomiske sanktioner mod Rusland, som ellers ville udløbe i juli måned.

»Sanktioner: det er virkelig en dum idé«, sagde LaRouche, »men det viser Nulands tankegang; og hun har under alle omstændigheder 'en tanke'.«

Efter topmødet har den græske premierminister Tsipras arrangeret et møde med den tyske kansler Merkel, den franske præsident Hollande, ECB's Mario Draghi og formand for Eurozonens finansministre, hollænderen Jeroen Dijsselbloem; denne forsamling blev af LaRouche karakteriseret som, 'to, der måske kunne være fornuftige, plus to andre, der ikke vil være det.'

Merkel advarede korrekt journalister om ikke at forvente en løsning i aften, men LaRouche holdt den mulighed åben, at der måske kunne udvikle sig noget mere nyttigt af hendes planlagte møde mandag med Tsipras i Berlin. Fr. Merkel har sagt, at hun forventer, det bliver en god diskussion, om end med uenigheder.

»Et formelt møde har en særlig betydning«, forklarede

LaRouche.

»Merkel har, til trods for alt, hvad hun er og ikke er, et vist ansvar for tyske anliggender. Derfor må hendes indledende erklæring om noget af denne art tages alvorligt. Hun har ændret sin politik fra et bestemt punkt; det betyder sandsynligvis mere end andre ting.«

I mellemtiden bliver Obama, helt korrekt, ydmyget over hele verden pga. hans arrige og forgæves kamp for at sætte en stopper for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som Storbritannien, Tyskland, Italien og Frankrig netop har tilsluttet sig imod hans instruktioner.

»Alle disse udtalelser imod Obama bør citeres og fremstilles hele tiden. Man må ydmyge denne son-of-a-bitch, for det vil være med til at få nogle folk til at komme til fornuft«,

sagde LaRouche.

Samtidig er der et massivt tiltag i gang imod Medicare, Medicaid og Sociale ydelser (i USA primært til alderspensioner og invalidepensioner, -red.), inklusive invalidepension, i Washington. Der er planlagt flere nedskæringer til hospitalerne og lægernes praktikuddannelse på hospitalerne. LaRouche sagde, at vi må offentliggøre disse planlagte nedskæringer: formålet er at få dem ud af Wall Street.

Foto: General Douglas MacArthur

Helga Zepp-LaRouche: Verdensordenen under opbrud: Kaos, eller nyt paradigme?

21. marts 2015 – Det er kun logisk, at i en verden, der i de sidste 25 år systematisk har været underkastet globaliseringen, også gennem rent overfladiske, forskellige processer spiller ekstremt tæt sammen og forstærker hinanden – og det så meget desto mere, som den transatlantiske verden har kurs mod et nyt kæmpekrak, og store dele af verden er styrtet ud i oprør gennem geopolitiske manøvrer.

Denne indre sammenhæng eksisterer f.eks. i øjeblikket mellem det verdensomspændende sejrstog, som virkeliggøres gennem Kinas nye økonomiske Silkevejsmodel og den hermed forbundne Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og så det voksende momentum for genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingen. I USA fører det demokratiske præsidentkandidatemne, Martin O'Malley, an i denne kampagne.

Her kort før udgangen af marts måned – som er deadline for staters anmodning om optagelse som stiftende medlem af den kinesisk-initierede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB – er antallet af stater i Asien allerede steget til 27, og ud over disse asiatiske stater kommer, efter Storbritannien, nu også Tyskland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Schweiz, Ny Zealands og Australien til, og Sydkorea og selv Japan kunne også komme med. Det attraktive ved AIIB ligger i, at banken, i modsætning til den transatlantiske banksektor, som, på trods af ECB's pengestrøm, knap nok udsteder kredit til middelstanden, udelukkende finansierer realøkonomiske projekter og indbefatter alle lande, der samarbejder inden for det ekspanderende område for det kinesiske perspektiv om »Et bælte, En vej«.

Ved hjælp af brutalt pres havde Obamaregeringen forgæves forsøgt at afholde andre stater fra at deltage i AIIB, og de får nu massiv kritik fra alle sider over, at det var en fejltagelse af format at gøre spørgsmålet om en bank, hvis formål er den regionale finansiering af infrastruktur, til en konkurrencekonfrontation mellem USA og Kina, og så dernæst så åbenlyst tabe denne kamp. Årsagen til denne fejlvurdering, at man mener at kunne standse noget, der allerede skrider fremad, hvad enten man støtter det eller ej – således formuleredes det af Paul Haenle, direktør for Carnegie-Tsinghua-Centret i Beijing – ligger naturligvis i den amerikanske fordring på at ville være den eneste, tilbageværende supermagt i verden. De neokonservatives præmisse om doktrinen om »New American Century«, der går ud på, at man ikke må tillade, at nogen stat eller gruppe af stater nogensinde vil overhale USA i politik eller økonomisk magt, var under tre Bush-regeringer, og i de seneste mere end seks år også under Obamaregeringen, hovedlinjen. Da Kina efter Lehman Brothers-krisen i 2008 krævede at få mere indflydelse i IMF og Verdensbanken, blev dette afvist gennem en afstemning i den amerikanske Kongres. Som konsekvens af denne afvisning tænkte Kina sig om og kom frem til, at de, med deres tre billioner i valutareserve, rådede over tilstrækkelig likviditet til ganske enkelt selv at kunne indlede oprettelsen af en ny finansinstitution, der dækker de fremvoksende landes og udviklingslandenes behov for kredit til finansiering af infrastruktur og realøkonomiske projekter. Og eftersom samarbejdet med AIIB, såvel som også den fælles opbygning af den Nye Silkevej, skal give alle deltagere ligeværdige fordele, altså en »win-win«-strategi, som præsident Xi Jinping hele tiden understreger, viser dette perspektiv sig at være den overlegne model.

Det samme er tilfældet med meddelelsen om det demokratiske præsidentkandidatemne Martin O'Malley, der som den eneste demokrat allerede klart har tilkendegivet, at han har til hensigt at deltage i primærvalgene til næste år. Med sine klare krigserklæringer mod Wall Streets kriminelle politik

fører han i øjeblikket valgkamp i staten Iowa og lagde i et interview med avisen *Des Moines Register* ikke fingrene imellem: De officielle statistikker over det angivelige opsving i den amerikanske økonomi tilslyrede blot den kendsgerning, at millioner af familier stadig må lide under følgerne af Wall Streets hensynsløse politik, der førte til krakket i 2008, og som iflg. en undersøgelse har kostet hver amerikansk husstand 120.000 dollar. Hvis Glass/Steagall-loven, der i 70 år beskyttede Amerika mod en større finanskrise, ikke var blevet ophævet i 1999, ville det aldrig være kommet til dette krak. Derfor er, iflg. O'Malley, genindførelsen af Glass/Steagall den alvorligste strukturreform, som i dag er en nødvendighed.

I dag skulle USA's fem største banker kontrollere 15 billioner dollar. Disse banker, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned, er i virkeligheden for store til at have succes, og de må, som en presserende nødvendighed, opdeles i kommercielle banker og investeringsbanker. En fundamental ændring i Wall Street-kulturen var nødvendig, der må atter indføres ansvarlighed, kriminelle banker må retsforfølges, fjernes fra deres position og forhindres i at betale deres bøder med aktieindehavernes penge eller trække dem fra i skat. I tilfælde af en gentagelse skal bankernes licens inddrages.

Det var på højeste tid, sagde O'Malley, at nationale interesser gik forud for Wall Street.

O'Malley får i hemmelighed eller åbenlyst støtte fra mange tidligere Hillary Clinton-tilhængere, som er skuffede over hendes mange udsalg over for Obama. O'Malley er netop den kat i den amerikanske valgkamp, der kan sætte musene en skræk i livet.

AIIB har principielt den samme betydning for kampen for atter at gøre banksektoren til realøkonomiens tjener, som O'Malleys kamp imod Wall Streets kasinoøkonomi har for atter at sætte

menneskers almene vel i centrum for økonomien. I Europa udkæmpes den samme krig mellem den nye, græske regering og Trojkaen. Italiens tidligere økonomiminister og nuværende senator, Giulio Tremonti, karakteriserede den aktuelle situation i en tale til det italienske Senats plenarforsamling: ikke engang Margaret Thatcher ville have vovet at gennemtvinge det nuværende EU's reformer; problemet var ikke, at Grækenland var kommet ind i Europa, men at Europa var kommet ind i Grækenland. Han sammenlignede EU med den romerske Kejser Elagabal, der anses for at være en af de mest degenererede i den lange række af degenererede romerske kejsere. Hvorfor ECB, Dijsselbloem og Schäuble, på trods af, at deres politik, der har styrtet den græske befolkning ud i elendighed og iflg. FN er en overtrædelse af menneskerettighederne, er en åbenlys fiasko, alligevel holder fast på deres hårde linje, gør de såkaldte økonomiske vismænds chef Christoph Schmidts mening klart: De politiske virkninger ville være endnu farligere end de økonomiske følger af en græxit, hvis Grækenland fik lov til ensidigt at opsige de traktatmæssige betingelser for redningspakkerne. I så fald kunne politiske strømninger i Europa, der lovede angiveligt lette løsninger på krisen, få et opsving og mere tilslutning, sagde Schmidt i *Neuen Osnabrücker Zeitung*.

Det er karakteristisk for bureaukrater, at de ikke føler sig ansvarlige for konsekvenserne af deres underskrift. At ikke blot Grækenland, men hele Sydeuropa er i oprør imod Trojkaens system, der som følge af en gigantisk svindel til gavn for bankerne forkorter menneskers liv og styrter mennesker ud i fortvivlelse, betyder intet for denne verdens mennesker af typen Schäuble, Draghis, Dijsselbloem og C. Schmidt. Heller ikke den bekymrende situation i Tyskland, som blev belyst i en udsendelse i *Deutschlandfunk* den 18. marts med overskriften, »Ubehaget over for politik og medier«, bekymrer dem.

I øjeblikket er tre græske ministre i Kina for at forberede premierminister Tsipras' besøg i maj, og yderligere to andre

er i Moskva for at forberede Tsipras' rejse dertil i april. Hvis EU holder fast ved sin konfrontationspolitik, er det kun et spørgsmål om meget kort tid, før Grækenland tilslutter sig BRIKS.

Hvad enten det er vanskeligt at fatte for de mennesker, der er ofre for massemediernes sorte propaganda eller ej: BRIKS-staterne er i færd med at sætte en helt anden standard for samarbejde mellem suveræne nationer, hvor målet er gensidig fordel til gavn for hele menneskehedens almene vel, og derfor er det den mere attraktive model af de to, som flere og flere nationer vil tilslutte sig.

Vi er, som menneskehed betragtet, kommet til et punkt i vores arts evolution, hvor vi kun vil overleve, hvis vi gør det, der adskiller os fra alle andre levende væsener, til vores almene identitet: nemlig, at vi til stadighed kan opnå nye erkendelser om den fysiske skabelsesorden og ved hjælp af disse kan videreudvikle denne orden. Vi er den eneste art, der kan gøre sig forestillinger om en fremtid for menneskeheden og en bedre, skønnere orden for nationernes sameksistens på denne planet, der i tiltagende grad modsvarer den kosmiske orden.

I denne ånd, og i overensstemmelse med den konfucianske filosofi, har den kinesiske regering nu gentaget sin invitation til USA om at være med i AIIB og opbygningen af Den nye Silkevej. Og listen af underskrivere af en resolution/appel, som Schiller Instituttet cirkulerer over hele verden med denne opfordring (se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=2702>), vokser og vokser.

Hjælp også du os med at føre menneskeheden ind i en ny, bedre epoke!

Billede: Power point, som blev brugt til at oplyse danske politikere om dannelsen af BRIKS og AIIB og nødvendigheden af, at Danmark går med i dette samarbejde, ved Schiller

Instituttets foretræde for Folketingets udenrigsudvalg den 2. dec., 2014.

EIR: Grækenland er ved at vende sig mod BRIKS

16. mrs. 2015 – Grækenland er blevet bannerfører for BRIKS i Europa. Med den Europæiske Union, der nægter at dreje af fra vejen, der fører til selvødelæggelse, skaber initiativet for økonomisk udvikling under anførsel af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika (BRIKS) et magtfuldt alternativ, som Grækenland er parat til at gå med i. Grækenland og resten af Europa har valget mellem Plan A (død ved kvælning) og Plan B (tilslutning til BRIKS for overlevelse og økonomisk udvikling). Grækenland kan, med sine særlige bånd til både Rusland og Kina, fungere som en bro mellem Europa og BRIKS.

Download (PDF, Unknown)

Grækenland: Syriza-MP kræver græxit fra euroen, før denne kollapser

*19. mrs. 2015 – Parlamentsmedlem fra partiet Syriza, Costas Lapavitsas, har krævet, at Grækenland forlader Eurozonen, før euroen kollapser, i et fællesinterview med *PressProject**

International og berlineravisen *Der Tagesspiegel*. Efter en forkortet version var bragt i *Der Tagesspiegel* den 16. marts, blev hele interviewet publiceret på engelsk den 17. marts på [PressProject Internationals](#) opsamlingswebseite.

I interviewet sagde Lapavitsas, der er økonom og professor ved Universitetet Londonskolen for Orientaliske og Asiatiske Studier (SOAS), at Grækenland »burde forhandle en exit grundlæggende set uden brud, uden skænderier, uden stridigheder, uden ensidige handlinger. Dette ville betyde: Exit finder sted, og Grækenland søger en total omstrukturering af gælden«. Dette ville også kræve »beskyttelse af vekselkursen og beskyttelse af bankerne«.

På et spørgsmål om, hvad europæerne ville få ud af en græxit, svarede Lapavitsas, »fred og ro. (Pause ...) For en periode«. Intervieweren spurgte ham, »hvorfor kun i en periode?« til hvilket han svarede: »Fordi den monetære union efter min vurdering er en stor, historisk fejltagelse. Det er årtiers største, europæiske fejltagelse. Og den vil ikke holde. Men den kunne selvfølgelig holde længe nok til, at Grækenland dør. Selvfølgelig mener fortalene for Eurozonen, at den vil vare evigt. Det er en historisk illusion. Monetære unioner holder ikke så længe. Lad dem tro, hvad de vil. Fint.«

Der Tagesspiegel havde imidlertid ikke medtaget Lapavitsas' bemærkninger om Tyskland. Han sagde, at den tyske befolkning led under euroen, for alt imens Grækenland måske har levet over evne, så har tyskerne levet under evne, ved at fyre op under eksporten gennem lave lønninger. »Tyskland har ikke overholdt reglerne, og prisen betales af det tyske folk. Jeg forstår fuldt ud, hvordan det tyske folk lever. Jeg ved udmærket, at lønningerne ikke er steget i årevis, at en tredjedel af arbejdsstyrken lever under usikre vilkår. Usikker beskæftigelse, lønninger under produktiviteten ... «

Han fremførte, at »dette også forklarer, hvorfor det tyske folk er irriterede og vrede, når det kommer til at sende penge

ud af landet og betale for andre. Selvfølgelig ville jeg også være vred i den position: man lever meget beskedent, tæller sine bønner, og så kommer der nogen og siger til dig, at du skal betale ... Der har været en vedvarende politik fra det tyske etablissemments side om at skræmme den tyske offentlighed og de tyske arbejdere, for at holde dem nede i frygt for i morgen, og især i frygt for arbejdsløshed, ingen tvivl om det. Den oprindelige idé tilbage i 1998-99, da arbejdsløsheden var høj, var, at vi accepterer at holde lønningerne nede for at genoprette beskæftigelsen inden for grænserne af en monetær union. Nu synes argumentet at være 'vi accepterer lave lønninger for at kunne konkurrere med kineserne'. Der er ingen ende på det. Sandheden er, at lave lønninger ikke er godt for Tyskland. Tyskland har brug for en politik for at fremme efterspørgslen på hjemmemarkedet. Dette er neo-merkantilisme, den overbevisning, at vækst udelukkende kommer fra udlandet, at den eneste rigdom ligger i eksport.«

I modstrid med andre fortalere for at forlade euroen kræver Lapavitsas ikke en drastisk devaluering af den græske valuta, for at nære eksporten, som han anser for at være »nonsens«.

Når Grækenland først har forladt euroen, vil landet blive nødsaget til at genoplive den hjemlige efterspørgsel, genaktivere små og mellemstore virksomheder, som ville genstarte den græske økonomi. »Ikke eksport – denne tilbudelse af eksport er nonsens.« Dernæst ville Grækenland blive nødt til at gennemføre en »politik for industri for at genstrukturere sit produktive fundament, integrere sig i verdensøkonomien på et andet grundlag. Det ville tage et par år.«

Nyhedsorientering marts: Tre mænd giver håb om fred

Den 12. marts blev verden forandret. Den tyske udenrigsminister gjorde det over for Washington klart, at en militær løsning på konflikten i Ukraine ikke er en mulighed, da amerikansk våbenhjælp vil føre til storkrig. Den tidligere kansler Helmut Schmidt advarede samtidig i Bild Zeitung om, at man ikke måtte lade situationen i Ukraine eskalere. Krisen skyldes Vestens handlinger, og man må have forståelse for Putin og samarbejde med ham. Samtidig udfordrede Martin O'Malley, mulig demokratisk præsidentkandidat i 2016, Wall Street gennem at foreslå genindførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling, som det vigtigste programpunkt. Lyndon LaRouche erklærede, at summen af de tre handlinger giver os en forandret strategisk situation og et alternativ til økonomisk kollaps og atomkrig. Dette er en redigeret udgave af en opdatering fra den 16. marts af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, som kan høres på www.schillerinstitut.dk/si/?p=5615

Download (PDF, Unknown)